

Rapport

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat de Examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Universiteit Maastricht niet tijdig heeft beslist op haar bezwaarschrift.

Beoordeling

Algemeen

I. Bevindingen

1. Verzoekster, studente Nederlands recht aan de Faculteit der Rechtsgeleerdheid (FdR) van de Universiteit Maastricht (UM), schreef zich op 2 juli 2006 in voor de masteropleiding Nederlands recht. Verzoekster had op het inschrijfformulier aangegeven dat ze zich graag wilde inschrijven voor de masteropleiding Nederlands recht in deeltijd. De Examencommissie van de FdR ondertekende het inschrijfformulier op 12 september 2006 voor akkoord. Aan dit ondertekende inschrijfformulier was een memo d.d. 14 september 2006 gehecht, waarbij het Bureau Inschrijvingen van de UM had opgemerkt dat de masteropleiding Nederlands recht niet in deeltijd kon worden gevolgd en dat verzoekster volgens de Examencommissie van de FdR moest worden ingeschreven als voltijdstudent. Het collegegeld zou dan € 2033 bedragen. Bij e-mailbericht van 3 oktober 2006 vroeg verzoekster aan de secretaris van de Examencommissie van de FdR of het toestemmingsbesluit van de Examencommissie met betrekking tot de inschrijving voor de doorstroommaster (oftewel het op 12 september 2006 door de Examencommissie ondertekende inschrijfformulier met de aangehechte memo) een besluit was waartegen een bezwaarschrift kon worden ingediend. Vervolgens diende verzoekster bij brief van 3 oktober 2006 een bezwaarschrift in bij de Examencommissie van de FdR tegen het ondertekende inschrijfformulier met aangehechte memo. De Examencommissie ontving dit bezwaarschrift op 6 oktober 2006 en reageerde daar op 19 december 2006 schriftelijk op.

2. In de tussengelegen periode vond het volgende plaats. Verzoekster stuurde op 21 oktober 2006 een e-mailbericht naar de secretaris van de Examencommissie, omdat zij geen reactie had ontvangen op haar e-mailbericht van 3 oktober 2006. Verzoekster gaf daarbij aan dat ze nog geen reactie had ontvangen. Voorts wees verzoekster erop dat ze begin oktober 2006 een bezwaarschrift had ingediend en dat ze nog geen ontvangstbevestiging had ontvangen.

Op 24 oktober 2006 deelde de secretaris haar mee dat het wegens extreme drukte bij de Examencommissie nog niet was gelukt om op alle verzoeken van studenten te reageren. De secretaris liet weten verzoekster binnen twee weken te kunnen berichten.

Op 25 oktober 2006 liet de secretaris verzoekster weten dat haar bezwaarschrift die ochtend was besproken door de Examencommissie. Daarbij gaf de secretaris aan dat de rechtenfaculteit geen masteropleidingen in deeltijd kende.

Verzoekster deelde de secretaris op dezelfde dag mee dat haar bezwaar zich richtte tegen de beslissing om haar toestemming te geven om de deeltijdopleiding te volgen tegen voltijdstarief. Daarbij lichtte zij toe dat zij door de decaan van de FdR was geïnformeerd over het bestaan van de deeltijdopleiding tegen deeltijdstarief. Voorts wees verzoekster erop dat zij had verzocht om informatie over de juridische status van de toestemming van de Examencommissie om de deeltijdopleiding te volgen tegen voltijdstarief.

De secretaris van de Examencommissie deelde verzoekster bij e-mailbericht van 30 oktober 2006 mee dat haar bezwaarschrift in behandeling was bij de klachtencommissie en dat haar bezwaarschrift die week wederom zou worden besproken door de Examencommissie.

Verzoekster verzocht de secretaris bij e-mailbericht van 9 november 2006 om aan te geven wat er uit de bespreking was gekomen.

Op 13 november 2006 liet de secretaris weten dat de Examencommissie eerst de beslissing van de klachtencommissie zou afwachten.

Op 10 december 2006 deelde verzoekster in reactie daarop mee dat de termijn om te beslissen op haar bezwaarschrift d.d. 3 oktober 2006 inmiddels was overschreden. Voorts wees verzoekster erop dat er een besluit diende te worden genomen op grond van haar bezwaarschrift en niet op grond van een uitspraak in een andere procedure.

De secretaris liet op 13 december 2006 weten dat verzoekster op korte termijn de reactie van de Examencommissie tegemoet kon zien.

3. De voorzitter van de Examencommissie deelde verzoekster op 14 december 2006 het volgende mee. De rechtenfaculteit zou geen masteropleidingen kennen in deeltijd en dus ook geen aangepast collegegeld. De Examencommissie was niet bevoegd om verzoekster als deeltijdstudent tot de opleiding toe te laten, omdat deze opleiding niet bestond. De Examencommissie was evenmin bevoegd om een van de wet afwijkend collegegeld vast te stellen. Het e-mailbericht van 25 oktober 2006 had daarom ook niet het karakter van een besluit en betrof niet meer dan het verstrekken van informatie. Omdat niet viel uit te sluiten dat de klachtencommissie verzoekster tegemoet zou willen komen, had de Examencommissie verzoekster meegedeeld dat de beslissing van de klachtencommissie zou worden afgewacht. Nu was gebleken dat de beslissing negatief was voor verzoekster, was er voor de Examencommissie geen reden om op de eerder gedane mededelingen terug te komen, aldus de voorzitter.

Verzoekster vroeg de voorzitter van de Examencommissie bij e-mailbericht van 14 december 2006 om haar op de hoogte te brengen van de status van zijn e-mailbericht, omdat zij nog steeds een beslissing op haar bezwaarschrift verwachtte. Voorts deelde verzoekster mee dat zij geen genoegen nam met zijn e-mailbericht.

De voorzitter van de Examencommissie deelde verzoekster bij e-mailbericht van 15 december 2006 mee dat de Examencommissie niet bevoegd was tot het nemen van de door verzoekster gevraagde (voor beroep vatbare) beslissingen. De enkele toevoeging van de woorden "in deeltijd" op het aanmeldingsformulier bracht daarin volgens de voorzitter geen verandering.

Op dezelfde dag liet verzoekster de voorzitter weten dat hij haar niet voldoende had geïnformeerd, omdat haar vragen niet volledig waren beantwoord. Daarom verzocht zij de voorzitter dat alsnog te doen.

De voorzitter deelde verzoekster bij e-mailbericht van 18 december 2006 mee dat haar bezwaarschrift was doorgestuurd naar het College van beroep voor de examens (CBE). Op 20 december 2006 gaf de voorzitter desgevraagd aan dat verzoekster haar beroep tegen een beslissing van de Examencommissie aan het CBE moest richten en dat de Examencommissie haar bezwaarschrift om die reden had doorgezonden. Daarbij liet de voorzitter verzoekster weten dat zij binnenkort een beslissing zou ontvangen van de Examencommissie waarin dat zou worden aangegeven en dat verzoekster binnen de beroepstermijn tegen die beslissing zou kunnen opkomen bij het CBE.

4. Op 19 december 2006 deelde de Examencommissie verzoekster schriftelijk mee dat de Examencommissie niet bevoegd was tot het nemen van beslissingen over de hoogte van het collegegeld, omdat de hoogte van het collegegeld wettelijk was voorgeschreven. Voorts werd aangegeven dat tegen voor beroep vatbare beslissingen van de Examencommissie binnen vier weken na dagtekening beroep kon worden ingesteld.

5. Verzoekster tekende bij e-mailbericht van 18 december 2006 beroep aan bij het CBE. Het CBE verklaarde verzoeksters beroep bij besluit van 3 mei 2007 niet-ontvankelijk.

6. Verzoekster liet op 11 april 2007 weten dat zij erover klaagde dat de Examencommissie van de FdR niet tijdig had beslist op haar bezwaarschrift. Naar aanleiding daarvan stelde de Nationale ombudsman een onderzoek in naar deze klacht en legde de klacht alsmede enkele vragen voor aan de Examencommissie.

7. De Examencommissie reageerde bij brief van 18 juli 2007, voor zover hier van belang, als volgt daarop.

Een bezwaarschrift kon worden ingediend tegen een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De Examencommissie kon in dezen geen besluit nemen, omdat de Examencommissie niet bevoegd was te beslissen over het invoeren van een

masteropleiding in deeltijd. De Examencommissie was evenmin bevoegd een besluit te nemen over de hoogte van het collegegeld.

Op de vraag wanneer de Examencommissie verzoeksters bezwaarschrift d.d. 3 oktober 2006 had ontvangen, deelde de Examencommissie mee dat het bezwaarschrift op 6 oktober 2006 was ontvangen.

De vraag waarom de in artikel 7:10, eerste lid, van de Awb neergelegde beslistermijn van zes weken is overschreden, beantwoordde de Examencommissie als volgt. Gedurende de periode 3 oktober 2006 tot 19 december 2006 vond er een e-mailwisseling plaats tussen verzoekster en de secretaris van de Examencommissie. Verzoekster stuurde op 3 oktober 2006 een e-mailbericht naar de secretaris van de Examencommissie met daarin de vraag of het toestemmingsbesluit van de Examencommissie met betrekking tot de inschrijving voor de doorstroommaster een besluit was waartegen een bezwaarschrift kon worden ingediend. De secretaris van de Examencommissie reageerde op 24 oktober 2006 op dit e-mailbericht door mee te delen dat verzoekster binnen twee weken zou worden geïnformeerd. Op 25 oktober was aan verzoekster per e-mailbericht aangegeven dat haar brief was besproken en dat wellicht sprake was van een misverstand. De rechtenfaculteit kende immers geen masteropleidingen in deeltijd. De Examencommissie was niet bevoegd in dezen een besluit te nemen. Verzoekster zag dat anders en zette het "bezwaar" door. De secretaris van de Examencommissie verwees naar de klachtencommissie, alwaar verzoekster een klacht had lopen. De gehele e-mailwisseling van de Examencommissie had een informatief karakter en was niet gericht op het reageren middels een besluit. Verzoekster wilde in beroep gaan tegen de beslissing. Daarvoor had zij schriftelijke bescheiden nodig. Daarom schreef de voorzitter van de Examencommissie op verzoek van verzoekster op 19 december 2006 een brief met daarin de afwijzing. In deze brief was ook een beroepsclausule opgenomen. Deze luidde: "Tegen voor beroep vatbare beslissingen van de Examencommissie kan op grond van artikel 7:61 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek binnen vier weken na dagtekening beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor de Examens, Postbus 616, 6200 MD Maastricht."

De Examencommissie stuurde ter informatie een kopie van de uitspraak van het CBE. In deze uitspraak verklaarde het College van Beroep voor de Examens verzoeksters beroep niet-ontvankelijk, omdat de brief van 19 december 2006 als een mededeling van informatieve aard moest worden gezien. De beslissing van de Examencommissie ten aanzien van de toelating tot de doorstroommaster was naar het oordeel van het College van Beroep voor de Examens niet gericht op rechtsgevolg.

Op de vraag of verzoekster er ingevolge artikel 7:10, derde lid, van de Awb schriftelijk van op de hoogte was gesteld dat de beslissing was verdaagd deelde de Examencommissie mee dat er geen besluit was om bezwaar tegen aan te tekenen. De Examencommissie zou verzoekster daar in de e-mail op hebben gewezen.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster ingevolge artikel 7:2 van de Awb was gehoord, voordat op het bezwaar zou worden beslist, reageerde de Examencommissie als volgt. Ingevolge artikel 7:61, eerste lid, onderdeel f, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) diende een student in beroep te gaan bij het CBE tegen een besluit van de Examencommissie. Voordat het beroep in behandeling werd genomen diende het CBE conform artikel 7:61, vierde lid, van de WHW een schikkingsgesprek te laten plaatsvinden. Dit gesprek vond op 14 februari 2007 plaats.

Voorts deelde de Examencommissie desgevraagd mee dat er binnen de UM geen richtlijnen of beleidsregels waren over het afhandelen van een bezwaarschrift (door de Examencommissie). De Examencommissie gaf aan dat er geen bezwaarprocedure was. Een student ging ingevolge artikel 7:61 van de WHW direct in beroep bij het CBE, indien hij of zij het niet eens was met een besluit van de Examencommissie en wel binnen vier weken na dagtekening van het besluit. Een bezwaarschriftprocedure was ingevolge de WHW ook niet verplicht, aldus de Examencommissie.

8. Naar aanleiding van bovenstaande reactie stelde de Nationale ombudsman op 12 september 2007 nadere vragen aan de Examencommissie. De Examencommissie reageerde op 2 oktober 2007 daarop.

Op de vraag waarom het bezwaarschrift van verzoekster d.d. 3 oktober 2006, daargelaten de vraag of er sprake was van een voor bezwaar en/of beroep vatbaar besluit, niet was aangemerkt als een beroepschrift in de zin van de WHW reageerde de Examencommissie als volgt. Het beroepschrift bedoeld in artikel 7.61 van de WHW richtte zich blijkens het eerste lid, onder f, tegen beslissingen van Examencommissies. Naar het oordeel van de Examencommissie was er in casu geen sprake van een beslissing. De briefwisseling met verzoekster had slechts een informatief karakter. De examencommissie had geen bevoegdheden waar het ging om de vaststelling van collegegelden, zodat er geen sprake kon zijn van beslissingen gericht op enig rechtsgevolg, waartegen bezwaar of beroep mogelijk was (vergelijk artikel 1:3 van de Awb). Daarbij deelde de Examencommissie mee dat de WHW geen bezwaarprocedure kende. Studenten konden tegen beslissingen van de Examencommissie beroep aantekenen bij het CBE. Het CBE stuurde het beroepschrift door naar de Examencommissie met het verzoek een schikkingsgesprek te organiseren.

De vraag waarom de Examencommissie het bezwaar-/beroepschrift niet ingevolge artikel 6:15 van de Awb zo spoedig mogelijk had doorgezonden aan het bevoegde orgaan, in dit geval het CBE beantwoordde de Examencommissie als volgt. Met het antwoord op de eerste vraag was het antwoord op de tweede vraag als het ware gegeven. Nu er geen sprake was van een beroepschrift (tegen een beslissing), was er geen verplichting voor de Examencommissie om verzoeksters bezwaarschrift door te sturen aan het CBE.

Ten aanzien van de vraag waarom de "afwijzende brief" van 19 december 2006 niet uit eigen beweging eerder was afgegeven liet de Examencommissie weten dat er in casu,

zoals eerder gezegd, voor de Examencommissie geen doorzendverplichting bestond. Hoewel er geen sprake was van een besluit, stuurde de Examencommissie, juist in het belang van verzoekster, een afwijzende brief naar het CBE. Het CBE kon daardoor bekijken of er al dan niet sprake was van een besluit waartegen beroep mogelijk was. Blijkens de uitspraak van 3 mei 2007 was ook het CBE van oordeel dat er geen sprake was van een besluit in de zin van de WHW.

Abusievelijk dacht de plaatsvervangend voorzitter van de Examencommissie dat de "afwijzende brief" op verzoek van verzoekster was verstuurd. Dat was niet het geval, gelet op de bijgevoegde kopie van de e-mail van 22 december 2006 aan het CBE. Opvallend was de wat negatief geformuleerde reactie van verzoekster: het doorsturen van het bezwaarschrift naar het CBE "zonder voorafgaand overleg met mij". Kennelijk was verzoekster niet zonder meer akkoord met het doorzenden eigener beweging door de Examencommissie. Het zou dan vreemd zijn, achteraf, de Examencommissie te verwijten dat zij niet eerder het bezwaarschrift had doorgezonden, waar een doorzendplicht nu juist ontbrak.

Voorts merkte de Examencommissie op dat verzoekster ook eerder zelf een beslissing had kunnen forceren door op te komen tegen de (vermeende) weigering van de Examencommissie om een besluit te nemen.

Ten slotte wees de Examencommissie erop dat verzoekster op geen enkele wijze iets in de weg was gelegd om aan de masteropleiding te beginnen. Verzoekster was ook daadwerkelijk per 1 september 2006 - na de afronding van haar bacheloropleiding - aan de masteropleiding begonnen. De kwestie was van puur financiële aard, aldus de Examencommissie.

II. Beoordeling

9. Verzoekster heeft er bij de Nationale ombudsman over geklaagd dat de Examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Universiteit Maastricht niet tijdig heeft beslist op haar bezwaarschrift.

10. De Examencommissie heeft daarop - kort samengevat - aangegeven dat er in dit geval geen sprake is van een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb (zie Achtergrond, onder 1), waartegen bezwaar of beroep mogelijk is. Voorts is de Examencommissie van opvatting dat er geen verplichting is voor de Examencommissie om verzoeksters bezwaarschrift door te sturen aan het College van beroep voor de examens (CBE), omdat er geen sprake is van een beroepschrift tegen een besluit.

11. Allereerst merkt de Nationale ombudsman op dat de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), zoals de Examencommissie ook heeft aangegeven, geen bezwaarmogelijkheid kent. Ingevolge artikel 7:61, eerste lid, onderdeel f, van de

WHW (zie Achtergrond, onder 2) kan een betrokkene tegen beslissingen van Examencommissies (administratief) beroep instellen bij het CBE. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman had de Examencommissie verzoeksters bezwaarschrift moeten aanmerken als een (administratief) beroepschrift als bedoeld in artikel 7:61 van de WHW en artikel 6:4, tweede lid, van de Awb (zie Achtergrond, onder 1). Vervolgens had het op de weg van de Examencommissie gelegen om verzoeksters bezwaar- c.q. (administratief) beroepschrift ingevolge artikel 6:15, eerste lid, van de Awb (zie Achtergrond, onder 1) zo spoedig mogelijk door te zenden aan het bevoegde bestuursorgaan, in dit geval het CBE. Ingevolge artikel 6:15, tweede lid, van de Awb is er ook sprake van een doorzendverplichting, indien in plaats van een beroepschrift een bezwaarschrift is ingediend.

Dat er geen sprake was van een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb, waartegen bezwaar of administratief beroep kon worden ingesteld, doet naar de opvatting van de Nationale ombudsman niet af aan het voorgaande. Indien iemand bezwaar of administratief beroep instelt, dient het bestuursorgaan daar in beginsel op te beslissen. Als er geen sprake is van een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb, dan heeft een bestuursorgaan de mogelijkheid het bezwaar of administratief beroep niet-ontvankelijk te verklaren.

Gelet op het bovenstaande treft de stelling, dat er voor de Examencommissie geen verplichting was om verzoeksters bezwaarschrift door te sturen aan het CBE omdat er geen sprake was van een beroepschrift tegen een beslissing, geen doel.

12. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden.

Uit het vereiste van voortvarendheid volgt dat de overheid zich in beginsel aan de wettelijke termijnen moet houden, hoewel dit vaak slechts termijnen van orde zijn. Aangezien wettelijke termijnen vaak de minimumeisen van voortvarendheid formuleren, zal overschrijding van de wettelijke termijn over het algemeen ook in strijd zijn met het behoorlijkheidsvereiste van voortvarendheid. Het betekent echter ook dat afdoening binnen de wettelijke termijn geen garantie is dat voldoende voortvarend is gehandeld. Anderzijds kan er sprake zijn van zwaarwegende omstandigheden of bijzondere gevallen, waardoor overschrijding van de wettelijke termijn toch behoorlijk kan zijn.

Ingevolge artikel 7:61, vijfde lid, van de WHW beslist het CBE binnen tien weken na ontvangst van het beroepschrift. (zie Achtergrond, onder 2)

13. Het bezwaarschrift van verzoekster dat, zoals hiervoor is aangegeven, als administratief beroepschrift had moeten worden aangemerkt, heeft de Examencommissie op 6 oktober 2006 ontvangen. De Examencommissie heeft daar vervolgens op 19 december 2006 schriftelijk op gereageerd. Door na 10 ½ week een schriftelijke reactie te

geven, heeft de Examencommissie de in artikel 7:61, vijfde lid, van de WHW neergelegde termijn van tien weken overschreden. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman heeft de Examencommissie reeds om die reden het vereiste van voortvarendheid geschonden.

Daar komt nog bij dat de Examencommissie en niet het bevoegde bestuursorgaan, het CBE, schriftelijk heeft gereageerd op verzoeksters bezwaar- c.q. administratief beroepschrift. Verzoekster heeft, ondanks meerdere verzoeken om haar via een besluit duidelijkheid te geven over de juridische status van het ondertekende inschrijfformulier (met aangehechte memo), lange tijd in onzekerheid verkeerd over een relatief eenvoudige kwestie. Het was voor de Examencommissie namelijk al snel duidelijk dat er geen sprake was van een besluit in de zin van de Awb. Het had dan op de weg van de Examencommissie gelegen om zo spoedig mogelijk duidelijkheid te scheppen. Hoewel in artikel 7:61, vijfde lid, van de WHW een termijn van tien weken wordt genoemd, wijst de Nationale ombudsman erop dat er in dit geval veel eerder had kunnen worden gereageerd op verzoeksters bezwaar- c.q. beroepschrift.

14. De Nationale ombudsman is verder niet gebleken van zwaarwegende omstandigheden of bijzondere gevallen, waardoor overschrijding van de wettelijke termijn toch behoorlijk kan zijn.

De omstandigheid dat het wegens extreme drukte bij de Examencommissie nog niet was gelukt om op alle verzoeken van studenten te reageren, acht de Nationale ombudsman geen zwaarwegende omstandigheid. Een hoge werkdruk bij een bestuursorgaan kan wellicht als een verklaring dienen voor een lange behandelingsduur maar niet als een rechtvaardiging. Het ligt op de weg van het bestuursorgaan om in dat geval adequate organisatorische voorzieningen te treffen. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman kan het niet voor rekening en risico van verzoekster komen dat de schriftelijke reactie lang op zich heeft laten wachten.

Dat verzoeksters klacht nog in behandeling was bij de klachtencommissie, kan evenmin worden beschouwd als een zwaarwegende omstandigheid, op grond waarvan overschrijding van de wettelijke termijn toch behoorlijk kan zijn. In dit geval kon zonder de uitkomst van de klachtenprocedure een besluit worden genomen. Voor de Examencommissie was immers duidelijk dat er geen sprake was van een besluit in de zin van de Awb. Er hoefde daarom niet inhoudelijk gereageerd te worden op verzoeksters bezwaar- c.q. beroepschrift. De Nationale ombudsman ziet dan niet in waarom de reactie van de klachtencommissie afgewacht moest worden.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Universiteit Maastricht is gegrond wegens schending van het

vereiste van voortvarendheid.

Onderzoek

Op 13 maart 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw T. te Maastricht, met een klacht over een gedraging van de Examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Universiteit Maastricht.

Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Examencommissie op 26 juni 2007 verzocht op de klacht en de gestelde vragen te reageren.

Voorts zijn er op 12 september 2007 nadere vragen gesteld aan de Examencommissie.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen

De reactie van de Examencommissie gaf geen aanleiding het verslag aan te vullen.

Verzoekster gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Het verzoekschrift van 13 maart 2007;

De door verzoekster overgelegde stukken;

De reacties van de examencommissie van 18 juli 2007 en 27 september 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Algemene wet bestuursrecht

Artikel 1:3, eerste lid

"Onder besluit wordt verstaan: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling."

Artikel 6:4, tweede lid

"Het instellen van administratief beroep geschiedt door het indienen van een beroepschrift bij het beroepsorgaan."

Artikel 6:15

"1. Indien het bezwaar- of beroepschrift wordt ingediend bij een onbevoegd bestuursorgaan of bij een onbevoegde administratieve rechter, wordt het, nadat daarop de datum van ontvangst is aangetekend, zo spoedig mogelijk doorgezonden aan het bevoegde orgaan, onder gelijktijdige mededeling hiervan aan de afzender.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing indien in plaats van een bezwaarschrift een beroepschrift is ingediend of omgekeerd.

3. Het tijdstip van indiening bij het onbevoegde orgaan is bepalend voor de vraag of het bezwaar- of beroepschrift tijdig is ingediend, behoudens in geval van kennelijk onredelijk gebruik van procesrecht."

Artikel 7:24, eerste en tweede lid

"1. Het beroepsorgaan beslist binnen zestien weken na ontvangst van het beroepschrift.

2. Indien het beroepsorgaan evenwel behoort tot dezelfde rechtspersoon als het bestuursorgaan tegen welks besluit het beroep is gericht, beslist het binnen zes weken of, indien een commissie als bedoeld in artikel 7:19, tweede lid, is ingesteld, binnen tien weken na ontvangst van het beroepschrift."

2. Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek

Artikel 7:61, eerste lid, onder f

"Een betrokkene kan beroep instellen bij het college van beroep voor de examens tegen beslissingen van examencommissies en examinatoren."

Artikel 7:61, vijfde lid

"Het college van beroep beslist binnen tien weken na ontvangst van het beroepschrift, wat de openbare instellingen betreft in afwijking van artikel 7:24, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht."